

Lovforslaget er en ny holdning til forholdet mellem staten på den ene side og børn og forældre på den anden. Det er måske forestillingen om den udlevede frihed, der provokerer for meget. De skal ikke tro, at de ved bedre. Men det, som jo er kernen i det, er, at den nuværende lovgivning faktisk viser os, hvor problemerne er, sådan at vi kan gå konkret efter dem og forsøge at løse dem.

Det er ikke nogen overraskelse for mig eller for Det Radikale Venstre, at De Konservative støtter den her lovgivning. Det er bestemt heller ikke nogen overraskelse, at Socialdemokratiet støtter den her lovgivning. Den grundlæggende overraskelse er, at det er Venstre, der fremsætter dette lovforslag. At Venstre på den måde grundlæggende gør det, som nogle friskoler kalder, at man indfører det tætteste, man kommer på en folkeskole, man kan betale for, fordi de vurderer, at realiteten er, at det, man indfører her, er en folkeskole med betaling til.

Og det, som man yderligere jo i sagens natur er dybt skuffet over, er det fravær af dialog, der har været om de såkaldte problemer. Det er det fravær af dialog, der har været om forslaget. Det er det fravær af opfyldelsen af løftet om dialog, som er fulgt efter forslagets fremskaffelse.

Så sent som i Balle, da 1.100 mennesker var samlet, lovede den daværende Venstreordfører – for ministeren kunne nemlig ikke ulejlige sig med at møde 1.100 kritikere af hendes lovforslag – at der ville være en dialog om forslaget. Den dialog synes at have været ikkeeksisterende, på trods af at mange, mange Venstrefolk i valgkampen har gentaget dette løfte.

Det første, der sker, efter at regeringen tiltræder, er, at lovforslaget genfremsættes principielt i samme form, som det tidligere var fremsat i.

Vi håber meget fra Det Radikale Venstres side, at den nye undervisningsminister vil besinde sig på sit grundlag og sammen med os være med til konkret at løse de problemer, der måtte være i friskolesektoren sammen med de andre frihedspartier, der måtte være tilbage i Folketinget.

For der er stadig væk enkelte partier i Folketinget, der tror, at man kan have tillid til, at borgerne faktisk vil løse opgaverne inden for de rammer, som staten legitimt stiller, i stedet for i et spind af krav og tilsyn, som dette lovforslag indebærer. Det Radikale Venstre kan ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil godt stille et spørgsmål som den, der i en menneskealder har kæmpet for familiens frihed og ansvar til selv at opdrage deres børn, dvs. imod statens forsøg på at overtage børnene eller behandle børnene. Jeg vil godt stille fru Margrethe Vestager det spørgsmål i anledning af, at hun taler meget om, at dette er en forrykkelse af forholdet mellem stat og familie, at staten trænger ind i det, der angår familiens private forhold: Er fru Margrethe Vestager ikke enig med mig i, at når der i grundlovens § 76 tales om undervisningspligt, så er der dermed angivet et »skal«, som naturligvis betyder, at staten er berettiget til, idet den giver forældrene frihed til selv at undervise børnene, at sige skal, dvs. forlange en dokumentation for, at undervisningen er i overensstemmelse med det, der i øvrigt kræves i folkeskolen?

Er det kort sagt, når man taler om undervisningspligt, ikke ensbetydende med, at der lyder et »skal«, og er et »skal« i forhold til undervisningen nogen som helst krænkelse af forældrenes opdragelsesmandat? Det synes jeg ikke. Mener fru Margrethe Vestager ikke det samme som jeg?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg har tidligere under behandlingen i dag med stor undren lyttet til hr. Søren Krarups spørgsmål til sin egen ordfører bl.a. i forhold til netop det her felt, for det er ikke det, vi diskuterer i dag. Vi diskuterer ikke, om børn har undervisningspligt. Vi diskuterer ikke, om de har en ret til at få en faglig ballast. Vi diskuterer ikke, om det er rigtigt og godt at lære børn noget. Alle disse selvindlysende ting er ikke til diskussion.

Det, der er til diskussion, er, på hvilken måde staten skal overtage det ansvar, forældrene har, for at undervisningspligten opfyldes. Og det er det, der sker med dette lovforslag. Det, der sker med dette lovforslag, er, at staten går ind og regulerer, på hvilken måde forældrene, der er ansvarlige for skolen, skal udøve det ansvar, for man giver en lang række skalbestemmelser, som rækker langt, langt, langt ud over det »skal«, der ligger i grundloven.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg er fuldstændig uenig. Jeg mener, fru Margrethe Vestager læser loven, som Fanden læser Bi-